

Bert, de hondenvanger

Auteur: Daniël Quintens
Uitgeverij: cts-producties.nl
www.cts-producties.nl of (be)

Toneel door en voor kinderen in twee bedrijven.

Korte inhoud:

Een beetje lachen, een beetje verdriet, een beetje kwaad worden en dan opgelucht ademhalen voor de goede afloop of toch niet, dat zijn de ingrediënten van dit stuk.

Geen prinsen en prinsessen, geen koningen en koninginnen.

Alleen een dorpsplein of gewoon een speelplein in een kleine gemeente waar veel kinderen wonen.

Daar gebeurt er op een mooie dag iets heel eigenaardigs.

Jan, is zijn beste vriend, of is het een vriendin, kwijt.

Zijn vrienden houden eigenlijk niet zo van Jan, want Jan is ros van haar en nogal gezet van lichaamsbouw.

Veel van zijn zogenaamde vrienden pesten hem daarmee op school, maar Sofie brengt daar verandering in.

Nadat Jan zijn verhaal, over Wieske, aan Sofie verteld heeft, smeed ze samen met Jan een plan om zijn vriend te vinden.

Wat Jan niet vertelde, is dat Wieske eigenlijk geen echt kind is zoals hij en de andere kinderen.

Samen met andere kinderen gaan ze op zoek naar de verdwenen Wieske, het vriendinnetje van Jan.

Bert, de hondenvanger weet natuurlijk van niets, en bij overmaat van ramp is het hondenasiel voor een week dicht.

Ze zijn in verlof.

Zullen de kinderen Wieske vinden? Zal Toon, de directeur van het asiel zijn goed hart laten spreken, want hij is nogal bazig in omgang.

Het enige dat telt voor Toon is geld en macht.

Zal Wieske gered worden of komen de kinderen te laat?

Bezetting:

Bert: de hondenvanger

Jan: Een schuchter manneke, met ros haar en nogal wat mollig.

Sofie:

Lowieke:

Tom:

Marijke:

Toon: Directeur van het hondenasiel

Figuranten 2

Decor: Dorpsplein of park

Bert, de hondenvanger

Auteur: Daniël Quintens
 Uitgeverij: cts-producties.nl
www.cts-producties.nl of (be)

Toneel door en voor kinderen in twee bedrijven.

Deel 1

(Men hoort hondengeblaf – het hondengeblaf stopt - Bert, de hondenvanger, komt op met een hondenkooitje in zijn hand – hij zet zich op een bank en bekijkt het hondje die in de mand zit)

Bert:

Oef, dat was eventjes lopen.

(Zet het mandje naast zich)

Zo dat is weer eentje minder die op straat loopt.

(Tot het publiek)

Weten jullie dat, dat het een zware job is?

Neen?

Hondenvanger?

Weten jullie dat niet?

Wel, Hondenvanger.. dat is een zware job zulle.

Altijd maar hondenvangen.

Dat is soms wel een beetje vervelend, als je het mij vraagt.

Maar jullie vragen niets natuurlijk....

Echt waar... het is een vervelende job.

Nooit een keer een poes... of... een paard...of een ...ezel...

Dat zou ook geen zicht zijn... een hondenvanger die met een ezel over straat loopt.

Neen... dat zou al te gek zijn.

Maar ja... sinterklaas loopt toch ook met een paard over straat?

Toch waar hé?

Waarom zou ik met geen ezel over straat mogen lopen.

(Kijkt naar zijn hondenmandje)

Hm.. het ziet er nog een jong beestje uit....

(Bekijkt het goed)

Het is precies een koninklijk hondje, zo mooi is het.

Oei, het heeft een halsbandje om.

Wat zou er daar opstaan... ik ga eens kijken.

(Bert steekt zijn hand in het bakje en het hondje blaft en plots bijt het)

... auw... rotting... het bijt nog ook.

Wacht ik ga eens van dichtbij kijken.

Misschien kan ik lezen wat er op het bandje staat, als er al iets op staat.

(Bert kijkt goed in het mandje en dan leest hij)

WI... WIE.... WIESK.... WIESKE.

Ach, jij heet Wieske?

Ja, er lopen er zo veel rond die Wieske heten.
 Hondjes bedoel ik dan.
 Natuurlijk geen ezels of een olifant..
 Zo een groot dier met een lange slurf en die zou Wieske heten...
 Hahahaha... dat zou al te gek zijn.
 Hondjes.. ja die kunnen Wieske heten, maar een olifant niet zulle.
 Tegenwoordig is dat hier een plaag aan het worden.
 Ze willen allemaal een hond hebben die rotjongens.
 Ik kan ze niet uitstaan.. verwent zijn ze en niets meer.
 Rot verwent.
 Veel te veel honden op straat.
 Ik ga ze allemaal vangen, die rotdieren.
 Allé, ik ga vlug naar het hondenasiel, zij zullen wel weten wat ermee gedaan.... Die vuile rothonden.
(Bert verlaat het toneel – dan komt Jan al roepend op het toneel)

Jan:

(Kijkt triest en roep dan....)

WIESKE.....

WIESKE....

....

WIESKE...

Allé, waar zou Wieske nu zijn.

Daarstraks was hij nog aan het spelen in onze tuin.

(Sofie komt ook op het toneel en kijkt naar Jan die verder roept)

WIESKE....

WIESKE...

Sofie:

Wel Jan?

Wat is er aan de hand?

Jan

Och niets.

Sofie

Jawel, er scheelt iets, ik zie het aan je gezicht.

Jan:

Och... niets ergs.

Sofie

Niets ergs zeg je?

Maar je loopt hier te roepen als een gek.

En Wieske, wie is dat?

Jan:

Dat is... dat is...

Wel, dat is Wieske

Sofie

Ga ik dat nog weten of niet soms?

Met de naam Wieske alleen weet ik niet meer.

Jan

Dat is mijn nieuwe vriend.

Sofie

Uw nieuwe vriend zeg je?

Ik wist niet dat je een nieuwe vriend had.

Jan:

Sinds mijn verjaardag heb ik een nieuwe vriend.

Sofie:

Sinds je verjaardag?

Ik wist niet dat het je verjaardag was?

Jan

Neen, vandaag niet, het was vorige week.

Sofie:

Waarom zeg je dat dan niet?

Jan:

Och, dat is niet belangrijk.

Sofie

Als jij het zegt, dan zal het voor jou niet belangrijk zijn.

Ik zou het toch niet graag hebben.

Jan

Wat, zou je niet graag hebben.

Sofie

Wel... dat mijn verjaardag zo maar voorbij zou gaan, zonder dat het iemand weet.

Jan

Mijn ouders wisten het toch.

Sofie

Jamaar, en je vrienden dan?

Jan

Och, mijn vrienden.

Kom laat er ons nu over zwijgen.

Sofie

Oké....

Moet ik soms helpen zoeken naar je nieuwe vriend?

Jan:

Dat zou natuurlijk heel lief van je zijn, maar ik denk niet dat jij hem zal vinden.

Sofie:

En waarom niet?

Jan:

Ja, het is nogal een schuchter manneke en ik weet niet als jij hem roept dat hij naar u zal komen.

Sofie:

Misschien kunnen nog andere kinderen helpen zoeken.

Jan:

Wie wilt er nu naar mij luisteren?
Laat staan van te helpen zoeken.

Sofie:

Waarom zouden ze naar u niet luisteren?

Jan:

Och, ik weet het niet.
Ik heb geen andere vrienden.

Sofie

En op school dan?

Jan:

Daar heb ik ook geen vrienden want ze pesten mij altijd.

Sofie:

Pesten zeg je?
Waarom of waarmee pesten ze je wel?

Jan

Ze roepen altijd rosse en dikzak naar mij.

Sofie

Dat is natuurlijk niet mooi van je vrienden.

Jan

Als de leerlingen zich in groep verdelen om te voetballen dan ben ik altijd de laatste om uitgekozen te worden.
Niemand speelt graag met mij.

Sofie

Dat is natuurlijk ook niet leuk.
Maar ik zou het toch wel eens willen proberen om je nieuwe vriend te helpen vinden..

Jan:

Zou jij dat voor mij willen doen.

Sofie:

Natuurlijk, daarom zijn wij vrienden, nietwaar?

Jan:

Ben jij dan een vriend van mij?

Sofie

Maar neen zotteke.

Jan

Ja maar, u zei daarnet “ daarom zijn wij vrienden”.

Sofie

Hoe kan ik nu een vriend van je zijn, ik ben toch een meisje...

Dus, ik ben een vriendin.

Jan

Ach zo, dat is nog beter.

Ik heb nog nooit geen vriendinnetje gehad.

Je meent het toch hé?

Sofie

Maar natuurlijk.

Geloof je me niet?

Jan

Als jij het zegt, zal het wel waar zijn.

Sofie:

Allé, ik ga de andere kinderen vragen of ze willen helpen zoeken.

Maar hoe ziet hij eruit?

Jan

Klein... wit..

Sofie

Is je nieuwe vriend een meisje of een jongen?

Jan

Een meisje zeker?

Sofie

Weet je het niet zeker misschien?

Jan

Jaja, het is een meisje.

Sofie

(Lachend) Hoela, onze Jan heeft nog een meisje als vriend.

Dat is dan een vriendin?

Jan

Ja zoiets.

Ik ga ergens anders zoeken, wacht jij hier op de andere kinderen.

Sofie

Oké, ik zal wachten.

(Jan verlaat het toneel al roepend)

Jan

(roepend) Wieske....wieske...wieske...

Sofie

(Tot het publiek)

Dat is toch een rare kerel, die Jan.

Zo slecht is die natuurlijk niet.

Het is een heel brave jongen... maar ja wat wil je.

Als de andere jongens hem pesten is dat natuurlijk niet leuk.

Vind je ook niet???

We gaan dat rap verandering in brengen.

Als niemand het leuk vindt om gepest te worden dan moet Jan ook niet gepest worden op school.

(Er loopt een wandelaar voorbij)

Sofie

Heila... jij daar..

Heb jij Wieske niet gezien?

(de voorbijganger schudt neen met zijn hoofd)

Oei,... die is ook niet goed gezind vandaag.

(Er komt nu van de andere kant van het toneel een andere voorbijganger gewandeld)

Heb jij soms Wieske niet gezien?

(de voorbijganger schudt neen met zijn hoofd)

Oei,...oei... dat gaat hier moeilijk worden.

Nog iemand die met het verkeerde been uit bed gestapt is.

Dat is toch eigenaardig, niemand die Wieske gezien heeft.

(Sofie roept)

WIESKE.....WIESKE.....

(Bert komt op het toneel)

Bert

Ewel, meisje, waarom roep jij zo?

Sofie

Ach, meneer Bert, heb jij soms Wieske niet gezien.

Bert

Euh...Euh....

Sofie

Is dat alles wat je te zeggen hebt?

Bert

Euh...Wieske?
Wie of wat is dat?

Sofie

Dat is het vriendinnetje van mijn nieuwe vriend, Jan.

Bert

Neen, die heb ik niet gezien, maar als ik haar zie dan zal ik zeggen dat jullie haar zoeken.
Goed zo.

Sofie

Dank u wel, Bert.
Jij bent een goede man.
(Bert wandelt van het toneel)

Sofie

(roept)
Wieske...wieske...
(Dan komt Lowieke, Tom, Marijke op het toneel)

Lowieke

Oei, Sofie, wat is er hier aan de hand?

Sofie

Waarom?

Lowieke

Zo veel kabaal en al dat roepen.
Het is precies of dat er iemand verdwenen is.

-

Tom

Wij hoorden niets anders dan Wieske roepen.

Sofie

Inderdaad, Wieske is verdwenen.

Marijke

Wieske?

Sofie

Ja, Wieske.

Marijke

Wie is die Wieske eigenlijk?
Ik ken geen Wieske.

Sofie

Dat is het nieuwe vriendje, allé vriendinnetje van Jan

Al de kinderen

J A N ???

Tom

Heeft hij een nieuw vriendinnetje?

Sofie

Ja

Tom

Jan???

Dat geloof ik niet.

Sofie

Inderdaad, geloven of niet Jan heeft een vriendinnetje.

Marijke

Toch die rosse niet?

SofieNeen, die rosse niet, want hij heeft een naam en dat is JAN.
Begrepen?**Marijke**Oei,... oei... oei... niet boos worden hé.
Het was maar om te lachen.**Sofie**Dat is precies wat jullie doen met Jan
Hem uitlachen en pesten.**Marijke**

Dus: hij heeft een nieuwe vriendin.

Tom

En hoe noemt zij?

SofieJe hebt het toch gehoord?
Zij noemt Wieske.**Lowieke**

Wieske?

Als het van die Rosse... euh van Jan is, dan hebben wij er niets mee te maken.

Sofie

En waarom niet?

Lowieke

Och, die jongen is te saai...

Tom

Ja, hij is niet COOL genoeg.
Begrijp je?

Sofie

Neen, ik begrijp dat niet.
Jullie zouden eens in zijn plaats moeten staan en dat al je vrienden geen vrienden meer zou zijn.
Wat zou je dan doen denk je?

Lowieke

Met ons zal dat niet gebeuren.

Sofie

Denken jullie dat?
Moest ik in jullie plaats zijn, dan zou ik eens goed nadenken en niet zo zeker van mijn stuk zijn.

Marijke

Eigenlijk heeft Sofie gelijk.

Tom

Gelijk?

Lowieke

Gelijk?

Marijke

Ja, gelijk.
Luistert
Stel nu eens voor dat ik vanaf morgen jullie vriendin niet meer zou zijn, wat zou je dan denken.

Tom en Lowieke

Euh...euh....

Marijke

Zie je wel, onze stoere jongens staan nu met hun mond vol tanden.
Allé, wat gaan we doen?
Zullen we mee zoeken of wat zal het zijn.

Tom

Eigenlijk heb je gelijk.
Kom we gaan mee helpen zoeken.

Lowieke

Oké, maar hoe noemt zij alweer?

Sofie

(roept) WIESKE.

Lowieke

U moet zo luid niet roepen zulle, ik ben niet doof.
Wieske, zegt je?
Dat kan even goed een jongentje of een meisje zijn.

Marijke

Leg dat eens uit?

Lowieke

Wieske is het verklein woord van Wies.
Wies is een naam zowel voor een jongen als voor een meisje.
Begrepen?

Iedereen

Ja, Lowieke.

Lowieke

Wel dat is hetzelfde als mijn naam.. of bijna hetzelfde.

Tom

Hoe bijna hetzelfde

Lowieke

Ja, tegen een meisje kan je moeilijk Lowieke zeggen.
Het is een echte jongens naam. En het komt van Louis.

Sofie:

Allemaal goed en wel, maar daarmee hebben wij de vriend van Jan nog niet gevonden.

Tom

Is dat eigenlijk zo belangrijke, die vriend....

Marijke

...vriendin...
Het is een meisje.

Tom

... ja, of die vriendin van Jan.
Jan is toch ook al geen te slimme.

Sofie

Gaan jullie weer beginnen?
Ik weet dat jullie het niet zo gemunt hebben op Jan, maar we moeten hem helpen zijn vriend of vriendin, zoals je wilt, vinden.

Iedereen:

Oké.

Marijke:

Hoe ziet zij er eigenlijk uit, dat fameuze Wieske?

Sofie:

Zij is...

Tom:

...of hij...

Sofie:

Ja, het is al goed.

Laten we aannemen dat het een meisje is.

Begrepen?

Iedereen:

Ja, begrepen.

Sofie :

Dus.. ik zei... zij is klein en wit van haar.

Tom:

Is dat alles wat je weet over die vriendin van Jan?

Sofie

Meer heeft hij niet gezegd.

Marijke

Dat is weinig.

Lowieke

Een rosse en een witte kop, dat zal mooi worden.

Sofie

Tut...tut...tut...

Die jongen zat nog redelijk in de put.

Meer kon ik er niet uitkrijgen want het lachen stond hem nader dan het wenen.

Lowieke

Je bedoelt.. omgekeerd.

Sofie

Wat? Omgekeerd?

Lowieke

Ja zei dat het lachen hem nader stond dan het wenen.

Sofie

Wel? Was dat niet juist misschien?

Lowieke

Ik denk dat het omgekeerd is.

Het wenen stond hem nader dan het lachen.

Denk je ook niet?

Sofie

Het kan me niet schelen hoe het is, we moeten Wieske vinden.

Lowieke

Komaan, we zullen maar beginnen te zoeken.

Tom

Ja, want met hier zo staan te praten zullen we haar niet vinden.

Sofie

Oké, we beginnen eraan.

(De kinderen lopen van het toneel en op dat moment komt Bert op het toneel gewandeld)

Bert:

Hoela, niet te vlug hé.

Naar waar lopen jullie.

Tom

We moeten Wieske zoeken.

Ben jij haar soms niet tegengekomen?

Bert

Wie zegt je?

Tom

Wieske

Bert

Ach, Wieske, hoe zou ik het kunnen vergeten.

Neen, ik ben haar nog niet tegengekomen.

Sofie

Ben jij wel aan het zoeken?

Bert

Natuurlijk, allé.... Ik denk het toch.

Sofie

Jij moet niet denken, jij moet zoeken.

Bert

Ik zal haar toch niet vinden.

Sofie

Verder zoeken Bert, je weet maar nooit.

Kom we zijn weg.

(Bert roept nog na..)

Bert

Heila, wacht eens.

Hoe ziet zij er alweer uit?

(niemand luistert nog)

Ja, zo zal ik haar niet kunnen vinden.

Eigenlijk ben ik meer op zoek naar honden dan naar de meisjes.

(Bert zet zich op de bank neer)

Ik zal eens goed nadenken.

(Bert denkt na)

Maar wacht eens.... Op dat halsbandje van dat hondje stond toch de naam Wieske?

Het is geen waar hé... zou dat fameuze vriendinnetje van Jan een hondje zijn?

(Denkt weer na)

Neen, dat kan niet.. neen...

Wie zou er nu een hond als vriendje...of vriendinnetje nemen?

Toch niemand.

(Tot het publiek)

Wat denken jullie?

Neen toch?

Wat?

NEEN... dat kan niet.

Jullie zijn gek.

Maar voor alle zekerheid ga ik toch maar eens kijken.

Je weet eigenlijk nooit hé.

(Bert verlaat al brommend het toneel het toneel)

Wieske...wieske...wieske... wie noemt er nu wieske.....

(Sofie komt weer op het toneel)

Sofie

Hey, was dat de Bert niet?

Ik dacht dat hij aan het zoeken was.

Maar misschien is hij moe van het zoeken.

(Jan komt nu ook op het toneel)

Jan

Hey Sofie...

Sofie

Hey Jan..

Jan

Heb jij wieske al gevonden?

Sofie

Neen, en jij?

Jan

Ik ook niet.

(Jan zet hem op de bank met zijn hoofd in zijn armen)

Ik zal haar nooit meer vinden.

(Sofie komt nu bij hem zitten en legt haar arm om Jan)

Sofie

Maar Jantje toch..... we zullen haar wel vinden.
Misschien is ze naar huis gegaan.

Jan

Dat denk ik niet, want ik ben al naar huis geweest en ze was er niet.

Sofie

Naar jou huis niet, maar misschien is ze naar haar huis gelopen.

Jan

Dat kan niet.

Sofie

En waarom kan dat niet?
Volgens mij kan ze zeker naar haar huis gelopen zijn.

Jan

Dat kan niet, want ze woont bij ons.

Sofie

Bij jullie?

Jan

Ja, bij ons.

(Bert staat te luistervinken naast het toneel – Sofie en Jan kunnen hem niet zien)

Sofie

Dat is toch eigenaardig.
Je hebt een nieuw vriendinnetje en direct woont ze bij jullie.
Want denken haar ouders daarvan?

Jan

Ik heb ze toch gekregen.

Sofie

GEKREGEN?

Jan

Ja, gekregen voor mij verjaardag.

Sofie

Wie heeft er nu een meisje aan een jongen voor zijn verjaardag.
Dat kan toch niet.

Jan

Dat kan wel.

Sofie

Dat is mensenhandel.
Dat moet je me eens goed uitleggen.

Jan

Ik had al jaren zo een hondje gewild en nu heb ik eentje voor mijn verjaardag gekregen.
(*Bert die naast het toneel staat legt zijn hand op zijn mond en verlaat het podium*)

Sofie

Ach dat... maar wacht eens...
Wat zei u naar net
Een HONDJE?????

Jan

Ja een hondje

Sofie

Is Wieske dan een hondje?

Jan

Natuurlijk.
Zij is mijn beste vriendin.
(*Sofie begint te lachen*)

Sofie

Hahahahahahaha

Jan

Waarom lacht je?

Sofie

Ha... wij... die ... dachten...dat Wieske een echt meisje is.
(*Jan begint nu ook te lachen*)

Jan

Hahahahaha
(*ze lachen allebei*)

Jan – Sofie

Hahahahah
Hahahahahah

Sofie

Kom, we gaan dat aan de andere vrienden vertellen.

**DOEK VALT.
Einde eerste deel**

Tweede deel

(Bert komt op het toneel met zijn handen in zijn haar van miserie)

Bert

Oei...oei...oei...

Nu zit ik in de puree.

Niet in de aardappelpuré en ook niet in de tomatenpuré, maar echt in de puré.

Zo een puré die nogal kan stinken.

Ik denk dat ik de grootste stommiteit van mijn leven heb begaan.

Oei..oei...

Wat nu gedaan.

(Bert zet zich neer op het bankje)

Ik ga eventjes goed nadenken.

(na een poosje)

Ik kan niet nadenken, ik heb dat nog nooit geleerd.

Toch ga ik het proberen.

(Bert denkt na en op dat moment komt de directeur van het hondenasiel al fluitend op het toneel)

Toon:

Oei, wat een mooie dag vandaag en nu dat ik in verlof ben.

Het kan niet beter.

(Opeens ziet hij Bert zitten)

Oei Bert?

Ben jij dat?

Bert

Ja, meneer de directeur van het hondenasiel, ik ben de Bert.

Toon

Ben je ook aan het genieten van je eerste verlofdag?

Bert

Ja.... WAT?

Eerste verlofdag?

Ben ik dan in verlof?

Toon

Natuurlijk.

Je weet toch dat je de hele week verlof hebt?

Bert

De hele week, zegt u?

Daar wist ik niets van.

Ik heb van u, in heel mijn leven nog nooit verlof gehad

Verlof zegt U?

Heb ik dat goed gehoord, meneer de directeur van het hondenasiel.

Toon

Dat heb je goed gehoord.
Vind je dat leuk of vindt je dat niet leuk?
Je moet het maar zeggen hé.

Bert

Neen, meneer de directeur van het hondenasiel, ik vind dat niet leuk.

Toon

Hoe?
En waarom niet Bert?
Eens een weekje er tussen uit.
Iedereen vindt dat toch leuk?

Bert

Ik niet, meneer de directeur van het hondenasiel.
Ik niet.

Toon

En waarom niet?

Bert

Wat moet er met al die hondjes in het asiel gebeuren?

Toon

Met die hondjes?
Je moet je toch geen zorgen maken over die hondjes.
Zij zullen wel eens zonder u kunnen.

Bert

Jamaar, krijgen ze eten genoeg?
En worden ze goed verzorgd?

Toon

Maar natuurlijk krijgen ze eten, maar de verzorging zal maar povertjes zijn.
Daar moet je geen zorgen over maken, laat dat maar aan mij over.

Bert

Povertjes, meneer de directeur van het hondenasiel?
Povertjes, zegt U.

Toon

Ja povertjes.
Je weet toch wat povertjes wil zeggen?

Bert

Natuurlijk weet ik dat, meneer de directeur van het hondenasiel.
Maar als er mensen om een hondje komen wat zullen we dan doen?

Toon

Dan moeten ze wachten tot we weer open zijn.
En daarbij we zullen deze week enkele hondjes naar een ander asiel doen.

Bert

Naar een ander asiel, meneer de directeur van het hondenasiel.
Maar dat kan toch niet?

Toon

Jawel, dat kan.
We zullen enkele overplaatsen naar een asiel in Frankrijk.

Bert

Oei...oei...
Ik word er ziek van.
Dat kan niet, meneer de direct...

Toon

Jaja, het is al in orde.

Bert

Wat is er in orde?

Toon

Ik weet het al dat ik de directeur van het hondenasiel ben.
Je moet dat niet altijd herhalen, zeg maar gewoon Toon.

Bert

Mag dat, meneer.... Euh Toon?

Toon

We zijn in verlof en dan mag dat.
...en zeg eens, van wat je ziek wordt?

Bert

Ik heb gisteren een hondje gevangen die ik niet mocht vangen.

Toon

Een hondje gevangen die jij niet mocht?
Was het een loslopende hond?

Bert

Ja... en neen.

Toon

Wat voor een onzin is dat nu.
Ja en neen.

Bert

Ik ga het vertellen, meneer de directeur van... heu, Toon.....

Toon

Allé, komaan en vertel, want ik heb niet veel tijd.

(Lowieke komt op)

Lowieke

Dag meneer Toon en dag Bert.

Toon

Dag Lowieke

Bert

Dag Lowieke

Lowieke

Stoor ik niet?

Bert

Euh...

Toon

Neen, ik ging toch mijn wandeling verder zetten.
Allé, dag Bert en Lowieke.

Lowieke en Bert

Dag meneer Toon.

(Toon verlaat het toneel)

Lowieke

Zeg Bert, ik dacht dat je aan het zoeken waart?

Bert

Ik heb haar gevonden, Lowieke.

Lowieke

WAT???? je hebt haar gevonden?

Bert

Ja, ik heb haar gevonden.

Lowieke

En wanneer heb je ze gevonden?

Bert

Gisteren al.

Lowieke

Gisteren?

Waarom zeg je dat nu pas?

Bert

Ik ben een beetje beschaamd.

Lowieke

Een beetje beschaamt?
Ik zou het nog geloven... beschaamd
En waarom ben je beschaamd?

Bert

Omdat ik ze naar het hondenasiel heb gebracht.

Lowieke

Wat zeg je???
Naar het hondenasiel?
Wie stuurt er nu een meisje naar het hondenasiel.
Ik geloof, Bert, dat jij stapelgek geworden bent.

Bert

Jamaar dat is geen gewoon meisje dat is een....

Lowieke

Wacht ik moet dat allemaal niet weten, ik ga de andere kinderen halen.

Bert

Ja, doet dat.
Euh, neen.....niet doen.
(Lowieke hoort het niet meer en verlaat al lopend het toneel en roept...)

Lowieke

Jan... Sofie..... Tom..... Marijke.... Ik heb goed nieuws.

Bert

Oei...oei...oei...
Zie je wel dat ik in de puré zit.
Hoe zal ik dat in orde brengen?
Ik geloof dat ik ga vluchten, want ik kan Wieske voor het ogenblik niet redden uit het gesloten asiel.
(Bert verlaat het toneel aan de andere kant als dat Lowieke gelopen is – Dan komt Marijke op het toneel en ziet nog juist dat Bert wegloopt)

Marijke

(Ze roept nog) Hei Bert....Beeeeeert.
Bert hoort het niet meer.
Oei,... wat is dat hier allemaal.
De Bert die zo rap wegloopt en Lowieke die loopt te roepen alsof zijn leven er van afhangt.
Ik denk dat er hier iets ernstigs gebeurt is.
(Sofie – Tom en Lowieke komen buiten adem op het toneel)

Lowieke

(Buiten adem) Wat een geluk, Marijke dat je hier bent.

Tom – Sofie

Ja, wat een geluk.

Marijke

Waarom.
Jullie zijn buiten adem.

Tom

Wij waren op zoek naar jou.

Sofie

Ja, en we konden je niet vinden.
We zijn overal gaan zoeken.

Marijke

Is het zo dringend misschien?

Lowieke

Natuurlijk is het dringend, anders zouden we niet roepen.

Marijke

Wel? Vertel het dan.

Tom

Luistert wij hebben....

Lowieke

Zwijg, ik ga het vertellen.

Tom – Sofie

Oei.. oei...oei...

Sofie

Meneertje gaat hier de baas spelen.

Tom – Sofie

Ja, meneertje gaat hier de baas spelen.

Marijke

Kom geen ruzie maken.
Wat is er gaande?

Lowieke

Bert de hondenvanger heeft Wieske gevonden.

Marijke

Gevonden?
Dat is raar.

Lowieke

Ja, gevonden.

Marijke

En waar is ze nu.

Lowieke

Dat moet u vragen aan Bert.
Ik weet het niet.
Hij heeft niets willen zeggen.

Marijke

En waar is Bert?

Lowieke

Daar op.... (*kijkt naar de bank*)
Maar...maar daarnet zat hij er nog.

Marijke

Daar zijn we vet mee, hij zit er nu niet meer.
(*Jan komt op het toneel*)

Jan

Wel vrienden, wat is er hier aan de hand.

Sofie

We hebben nieuws over Wieske.

Jan

Hebben jullie nieuws over Wieske?
En welk nieuws is er?

Hoe dit afloopt....!?